

— obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Ațiunea are ca obiect anularea în parte a Deciziei C(2009) 9963 a Comisiei din 15 decembrie 2009 privind ajutoarele de stat E 2/2005 și N 642/2009 (Țările de Jos) — ajutor existent și ajutor specific destinat unui proiect în favoarea societăților pentru locuințe sociale.

În susținerea acțiunii, reclamanta arată în primul rând că decizia atacată încalcă articolul 107 alineatul (1) TFUE întrucât, printr-o interpretare eronată a condiției imputabilității, Comisia a concluzionat că împrumuturile acordate reclamantei reprezintă ajutoare de stat.

În al doilea rând, reclamanta susține că decizia atacată încalcă articolul 107 alineatul (1) TFUE întrucât, printr-o apreciere eronată a situației de fapt, Comisia a concluzionat că împrumuturile acordate reclamantei nu sunt conforme cu condițiile de piață și, prin urmare, sunt preferențiale.

În al treilea rând, reclamanta invocă încălcarea obligației de motivare și a obligației de diligență întrucât, în pofida argumentelor prezentate de autoritățile olandeze cu privire la împrumuturile acordate reclamantei, în lipsa oricărei investigații, Comisia a decis că împrumuturile reprezintă ajutoare de stat.

Acțiune introdusă la 30 martie 2010 — El Corte Inglés/OAPI — Azzedine Alaïa (ALIA)

(Cauza T-152/10)

(2010/C 148/73)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamantă: El Corte Inglés, SA (Madrid, Spania) (reprezentanți: J. Rivas Zurdo, M. López Camba și E. Seijo Veiguela, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Azzedine Alaïa (Paris, Franța)

Concluziile reclamantei

— Anularea deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale);

— obligarea la plata cheltuielilor de judecată a părții sau a părților adverse care se opun prezentei acțiuni.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta

Marca comunitară vizată: marca verbală „ALIA” (cererea de înregistrare nr. 3 788 999) pentru produse din clasele 3, 14, 18 și 25

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: societatea franceză Azzedine Alaïa

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca verbală internațională „ALAÏA” (nr. 773 123) pentru produse din clasele 3, 18 și 25; marca figurativă comunitară care conține elementul verbal „ALAÏA” (nr. 3 485 166) pentru produse și servicii din clasele 16, 20 și 25, și marca anterioară neînregistrată „ALAÏA” pentru fabricarea, vânzarea de articole de îmbrăcăminte, de articole pentru femei și de accesorii de modă

Decizia diviziei de opoziție: admite în parte calea de atac

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: interpretarea incorectă a articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară.